

la humanitat

Els alemanys també volen bases a Espanya. Amb un dictador tan patriota com Franco, tots s'hi veuen amb cor...

Núm. 7 - Tercera Epoca - Fundador Lluís Companys - PORTANTVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - 30 de Gener de 1960. MEXIC, D. F.

EL RESSORGIMENT DEL FEIXISME INTERNACIONAL

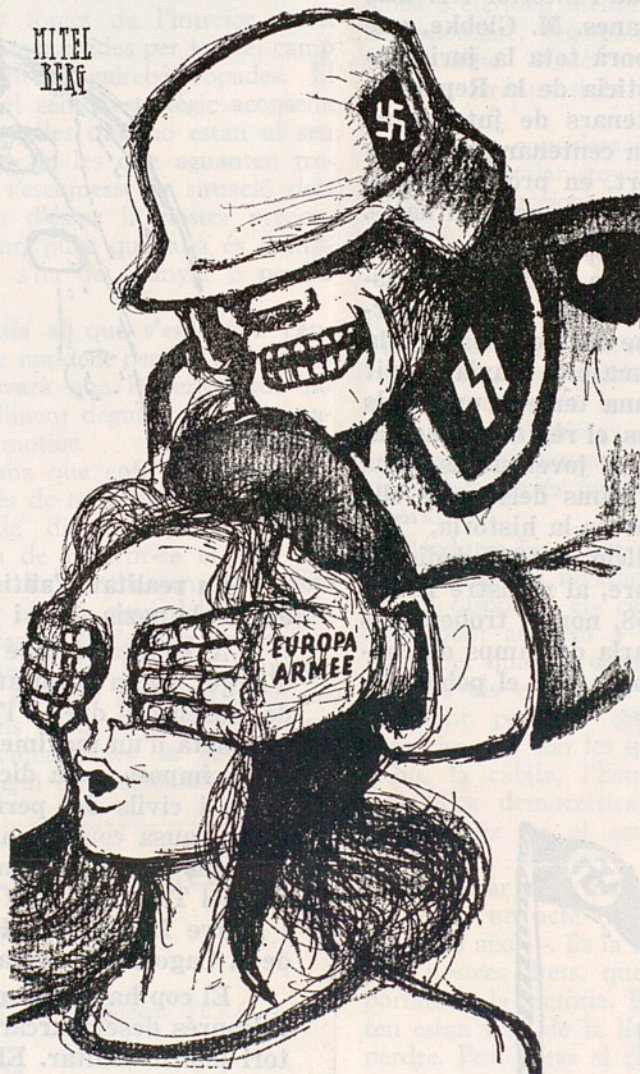
Avui dediquem el nostre editorial a comentar dos fets internacionals que han commogut al món aquests darrers dies: la iniciació d'una nova campanya antisemítica a Alemanya i la rebel·lió dels «ultras» i militars d'Argèlia. Aquests dos moviments polítics, malgrat passar en diferents països, tenen una gran relació, una mateixa finalitat, representen el ressorgiment del feixisme internacional.

El 24 de desembre de l'any passat, a Colònia, es produïren manifestacions antisemítiques i neonazis, que s'estengueren, com un regueró de pólvora, per tota l'Alemanya occidental. Reaparegueren als carrers i a les sinagogues les desgraciadament cèlebres creus gamades, junt amb escrits contra la raça semítica; els jueus importants reberen lletres d'amenaça de mort; es profanaren tombes; es cometeren tota mena de violències en la persona dels jueus, tot sempre amb el beneplàcit de la policia alemanya. El món s'estremí davant aquests nous brots d'antisemitisme, temia que es repetissin els actes criminals dels temps d'Hitler.

La persecució jueva ve de molt lluny. En els inicis fou un conflicte de caràcter religiós. Els cristians veien en els jueus "el poble culpable de la crucificació de Crist", i per aquest motiu, a l'Edat Mitjana, foren perseguits i foragitats de totes les nacions catòliques occidentals.

Edictes i concilis van restringir els drets i llibertats dels jueus supervivents d'Europa, prohibint-los posseir terres, exercir oficis, ésser metges, confinant-los a barris especials de la ciutat ("ghettos", presons).

Més tard, la persecució, de més a més de l'aspecte religiós, va tenir un caràcter marcadament econòmic. A l'haver-los prohibit treballar en gairebé tot, els jueus es dedicaren al comerç, a prestar diners, a l'usura i a la banca (finalitats que no estaven permeses als cristians), fent-se ràpidament els amos dels diners i de les finances mundials. L'enveja, per mor de la seva preponderància econòmica, fou motiu de que cada vegada que es presentava una situació difícil de una nació catòlica (epidèmia, pesta, guerres, encariment d'aliments, crisis econòmiques, etc.) es desen-

ocupada pels alemanys, prop de quatre milions moriren assassinats pels nazis.

La persecució d'Hitler va tenir dos aspectes: l'econòmic —per a apoderar-se dels seus béns, puix que els jueus dominaven tot el món financer d'Alemanya—, i la racista. Hitler veia en els jueus una raça inferior, perjudicial i perillosa, que s'havia infiltrat i barrejat parcialment amb la raça ària.

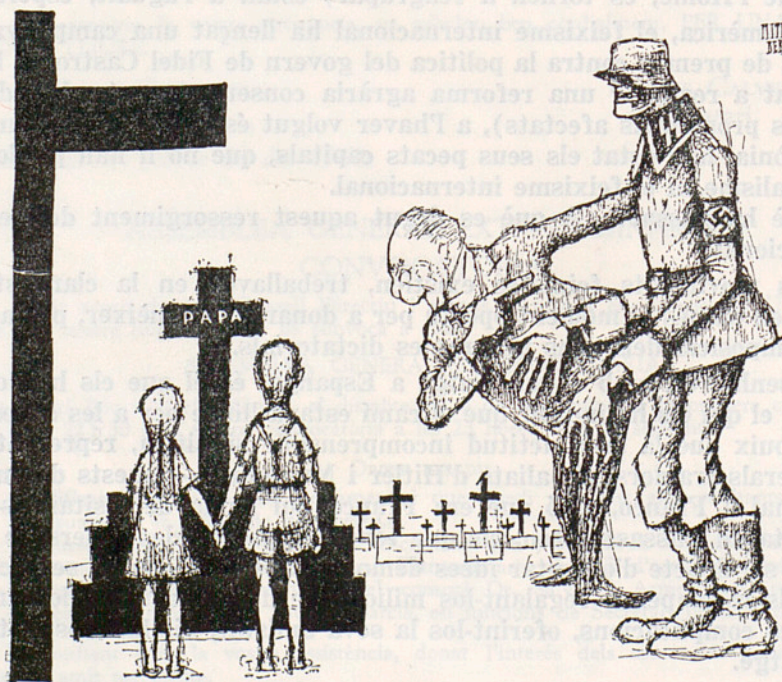
La gent, els pobles, els governants, les nacions, s'han oblidat massa ràpidament dels crims, dels actes de barbàrie —incomprensibles en un món civilitzat— que va cometre l'Alemanya nazi. Cal recordar-los, tenir-los sempre presents a la memòria, evocarlos una i mil vegades per tal que tothom els coneixi, no els oblidí, que sàpiga fins a on va arribar la degradació, criminalitat i baixesa dels pobles feixistes i no puguin cometre's mai més.

Els jueus, en aquella època, foren objecte de tota mena de vexacions i humiliacions. Perderen el dret de ciutadania; hagueren de renunciar als seus béns a favor de la nació; se'ls prohibí tot contacte sexual amb els aris; els obligaren a portar una estrella groga i a rapar-se el cap per a distingir-los dels altres alemanys; se'ls prohibí pujar als tramvies i conduir automòbils; només podien comprar a les botigues que estaven assenyalades com a "botigues jueves", i, únicament, de cinc a set de la tarda. No podien sortir després de les vuit del vespre, ni en els seus jardins o a cases d'amics. No podien anar al teatre, al cinema, o a qualsevol altra diversió. No podien exercir esport públic; els estava prohibit entrar

a les piscines, camps de tennis, "hockey", per a entrenar-se. Els estava interdit alternar amb els cristians; tenien l'obligació d'anar a les escoles jueves.

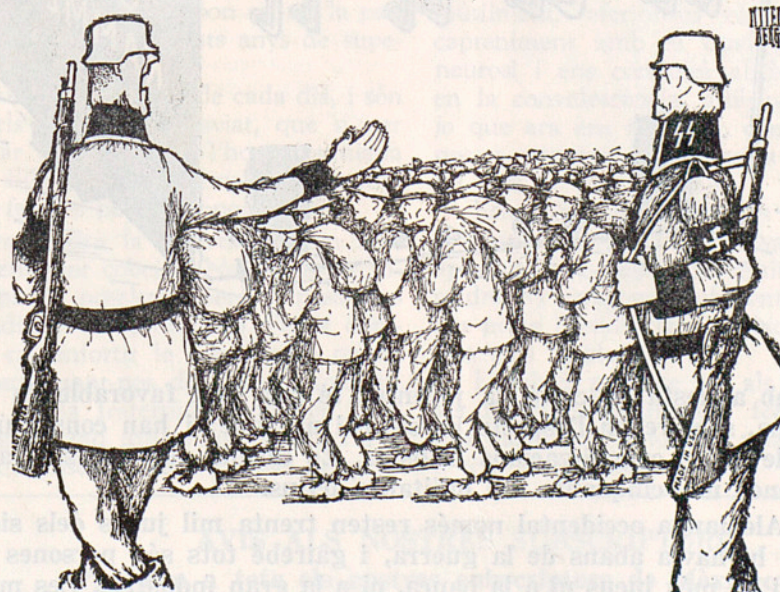
Tots aquests actes de discriminació racial els dictà Hitler, si no amb el beneplàcit, sí amb el silenci dels països democràtics del món.

Després, en esclatar la guerra, els jueus foren enviats als camps de treball com si fossin esclaus. Estaven obligats a fer treballs forçats, i com a remuneració se'ls donava el menjar just per a no morir-se de fam (vuit-

cadenaren noves matances, noves persecucions, que tenien per objecte expoliar-los dels béns que havien anat adquirint. Les més terribles persecucions foren els progrms de Rússia i Polònia.

Finalment, amb l'adveniment del nazisme a Alemanya, es produí la més forta, la més sanguinària, la més cruenta i salvatge persecució jueva que hi ha hagut al món. Dels sis milions de jueus que hi havia a l'Europa

centes calories diàries). Quan els nazis ja disposaven d'una mà d'obra sobrant —la de tota l'Europa que havien invadit—, es dedicaren a l'exterminació sistemàtica dels jueus. En recordar els noms dels camps de concentració de Dachau, Buchenwald, Mauthausen, Anshwich, Berge-Belsen, ens horroritzem i ens indignem de que tots els crims que allí es cometeren hagin quedat sense càstig. Allí, milions d'homes, dones i nens moriren